

अनुवृत्तक adj. *entsprechend, angemessen* KATHĀS. 23, 164.
 अनुरोधन Z. 1 lies Mittel st. *Bestreben. Rücksichtnahme, Bevorzugung* Spr. 1902.
 अनुरोधिन् पितृकार्यानु^० KATHĀS. 13, 30. गिरा सत्यानुरोधिन्या 17, 141. Davon nom. abstr. ^०रोधिता f.: अक्ला धिक्काष्टा स्त्रीधनुरोधिताम् 20, 197.
 अनुरोक्तन् partic. von रूक् with अनु; vgl. अनुरोक्ति.
 अनुलासक and ^०लासिन् (von लम् mit अनु) adj. *hüpfend —, tanzend mit*; vgl. मेघानु^०.
 अनुलेपन auch *das Salben Verz. d. Oxf. H. 83, a, 48. b, 22. माल्यानुलेपनम्* 103, b, 22. — Vgl. गात्रानुलेपनी.
 अनुलेपिन् रक्तलघनलेपिन् (MBu. 13, 884) und अर्धलघनलेपिन् (888) unter den Beiw. Çiva's doch wohl *einen rothen (halben) Kranz tragend und gesalbt*.
 अनुलोमि, instr. ^०मेन *auf glatte Weise, mit Schmeicheleien* VṚDDHA-KĀN. 7, 10.
 अनुलोमिन् m. N. pr. eines Mannes SAṆSK. K. 184, a, 9.
 अनुल्लवणान् n. = माधुर्य DAÇA. 2, 33.
 अनुवंश 1) ^०श्लोक Verz. d. Oxf. H. 40, b, 23. — 2) *Nebengeschlecht, Seitengeschlecht* HARIV. 3163. — 3) adj. f. स्त्री *ebenbürtig*: भार्या MBu. 13, 2160.
 अनुवत्सर्ग TB. 1, 4, 10, 1. 2. PAÑĀV. Br. 17, 13, 17. KĀṬH. 13, 15, 39, 6. VARĀH. BRH. S. 8, 24.
 अनुवन्दिन् (von वन्द् mit अनु) adj. *preisend*: मन्मथाज्ञानु^० (so ist zu verbinden) KATHĀS. 11, 52. Vielleicht fehlerhaft für अनुवर्तिन्.
 अनुवर्तन *Folgsamkeit* Spr. 2179.
 अनुवर्तनम् (1. अनु + व^०) n. *ein Weg, den man nach einem Andern betritt, den ein Anderer vorher gewandelt ist*, BUĀG. P. 5, 14, 41. — Vgl. oben अनुपथ.
 अनुवपट्टार AIR. Br. 2, 28.
 अनुवाक 1) *das Nachsprechen*: ^०कृता बुद्धिर्नया तत्त्वार्थदर्शिनी MBu. 3, 1394. 5, 4464. 12, 277 (S. 375, Z. 2 v. u.).
 अनुवाकानुनयविवरण (अनुवाक - अ^० + वि^०) n. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1, 141.
 अनुवाक्य (von वच् mit अनु) adj. *zu recitiren*; vgl. अरण्येऽनु^०.
 अनुवाच् AIR. Br. 1, 16.
 अनुवाचन *ist die Aufforderung zu recitiren, welche der Adhvarju an den Hotar richtet*. In den Citaten zu corrigiren 15, 10, 14. 12, 6, 10. 19, 7, 9.
 अनुवाद 1) *Wiedererwähnung, abermalige Besprechung, das Zurückkommen auf einen schon besprochenen Gegenstand* Schol. zu KĀṬ. Ç. 25, 5, 5. PAÑĀV. Br. 15, 5, 17. KULL. zu M. 1, 19, 2, 53. Vgl. MÜLLER in Z. d. d. m. G. IX, L, N. — 4) *एतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य* BUĀG. P. 5, 10, 15.
 अनुवादिन् 2) *harmonirend überh.*: तदनुवादिगुणाः RAÇU. 9, 33.
 अनुवासन Bez. eines best. Processes, der mit Mineralien vorgenommen wird, Verz. d. Oxf. H. 320, a, 11, 20.
 अनुवासनम् (1. अनु + वासर) adv. *Tag für Tag* RAÇU. 17, 14.
 अनुविधेय adj. *wonach man sich zu richten hat*: पदमनुविधेयं च महताम् so v. a. *auch soll man in die Fusstapfen Hochgesinnter treten* Spr. 1922.
 अनुवृत्ति 1) KAN. 1, 2, 4. — SUÇA. 1, 195, 2 gehört zu 3): *Pflege der Ge-*

sunden. — स्नेहानु^० *ist anhaltende Freundschaft*. — 2) *आत्मज्ञवानुवृत्त्या* so v. a. *vermöge —, in Folge der eigenen Geschwindigkeit* RAÇH. 7, 42. — 3) *तवानुवृत्तिं न च कर्तुमुत्सहे* KUMĀRAS. 3, 65. ÇIÇ. 9, 58. ज्येष्ठानु^० RAÇH. 13, 78. लोकचित्तानु^० Spr. 1213. — 4) *das Obliegen, Sichhingeben* VEDĀNTAS. (Allah.) No. 146. — 5) *Wiederkehr* (eig. erste Bed.) KAP. 1, 2, 3, 77. वर्षानामनुवृत्तिया नातिद्वरात्तरश्रुतिः । अनुप्रासः Citat bei GOLD. — 6) = पात्रा HALĀJ. 5, 33.
 अनुवेदात्तरसप्रकारण s. अनुवेदात्त^०.
 अनुवेश्य s. u. आनुवेश्य.
 अनुवैनेय wohl adj.: *अतिक्रम्य महान्मैनेयानामनुवैनेये निर्गमे* LALIT. ed. Calc. 277, 7.
 अनुव्यञ्जन vgl. noch Lot. de la b. l. 617.
 अनुव्यम् (1. अनु + वी Schol.) PAÑĀV. Br. 10, 3, 2.
 अनुशय 1) a) Z. 6 lies क्रयविक्रया^०. — b) *alte oder tief wurzelnde Feindschaft*: वद्वानुशय R. GORR. 1, 2, 13. वैरुनिलय st. dessen die andere Rec. — d) über die Bed. des Wortes bei den Buddhisten s. WASSILJEV 240. 249. 254. 256.
 अनुशयात्तेप (अनुशय + आ^०) m. in der Rhetorik *eine durch Reue an den Tag gelegte Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei*, KĀVYĀD. 2, 162. Beispiel Spr. 3604.
 अनुशयिन् *hängend an*: सुवानु^० JOGAS. 2, 7.
 अनुशय H. an. 7, 11 wohl fehlerhaft für अनुशय, wie GOLD. vermutet.
 अनुशारिवा s. कालानु^०.
 अनुशात्त्व (1. अनु + शा^०) m. N. pr. eines Daitja Verz. d. Oxf. H. 4, b, 13.
 अनुशासन, योगानु^० JOGAS. 1, 1.
 अनुशासितर् *Lenker, Regierer*: यत्र स्त्री यत्र कितवो बालो यत्रानुशासिता । मञ्जलि ते ऽवशा राजत्रय्यामस्मद्भवा इव ॥ MBu. 3, 1440 (vgl. Spr. 2292, wo प्रशासितर् st. अनु^० gelesen wird). *Unterweiser, Lehrer* 2, 1947.
 अनुशासिन् vgl. मृषानु^०.
 अनुशास्ति f. *Belehrung*: बाल्यज्ञानानु^० KUMĀRILA bei MÜLLER SL. 80.
 अनुशीलन 1) *Uebung, Studium* (= अन्वयात्) Schol. zu PRAB. 93, 14.
 अनुशुश्रूया (vom desid. von श्रु mit अनु) f. *Gehorsam* MBu. 14, 1029.
 अनुश्रव and अनुश्राव s. आनुश्रविक und आनुश्राविक.
 अनुश्लोक (1. अनु + श्लोक) m. N. eines Sāman TS. 7, 5, 8, 1. 2. प्रजापते-रनुश्लोकः desgl. Ind. St. 3, 224, a.
 अनुषङ्ग 1) *Anschluss* Schol. zu VS. PRĀT. 4, 173. Spr. 972, v. l. (vgl. Th. III, S. 366). 1012, v. l. KATHĀS. 22, 259. ^०पाद् Titel des 2ten Buches im Vājupurāṇa Verz. d. Oxf. H. 50, a, 32 (vgl. Addenda et Corrigenda). — 8) *Anhängsel, Refrain* ÇAT. Br. 8, 6, 2, 3. पदानु^० ÇĀṆKH. Ç. 17, 14, 3. 18, 19, 10.
 अनुषङ्गिन् *sich anschliessend an* (gen.). *sich ergebend aus* Spr. 1012.
 अनुषर्त्य (1. अनु + सत्य) nach ŚĀ. *wahrhaftig, Wort haltend* RV. 3, 26, 1.
 अनुषूक (von सू mit अनु) m. *Nachttrieb der Reispflanze*; vgl. आनुषूक.
 अनुषुम् in TS. st. अनुषुब् (von अनुषुम्) Ind. St. 8, 40.
 अनुषुप्शिरम् (अनुषुम् + शि^०) adj. *die Anushubb zum Kopfe habend*: प्रगाय Ind. St. 8, 100.
 अनुषुम् 3) Bez. der Zahl acht Ind. St. 8, 167. — Vgl. आनुषुम्.
 अनुष्ठान 1) b) Z. 4 lies अनुष्ठानि^० und vgl. Spr. 2909. शास्त्रानु^० *das Ob-*